

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.642/2019/10.

A tanács tagjai: . Darák Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,
dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Hadnagy József egyéni ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Simó Balázs kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóvégrehajtás tárgyában hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 17. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.31.251/2019/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.31.251/2019/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A D. Zrt. 2016. december 2-án és 2018. május 31-én kereste meg az adóhatóságot az összesen 147.629 forint adók módjára behajtandó hulladék gazdálkodási díj végrehajtása érdekében. A felperes 2018. március 26-án, majd még június 29-én és október 17-én fizetési kedvezmény iránti kérelmeket terjesztett elő, melyeket az adóhatóság elutasított.

- [2] A NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatóság 2018. november 7-ei keltezéssel az ingatlan lefoglalása érdekében megkereste az illetékes földhivatalt a felperes kizárólagos tulajdonában álló ... hrsz.-ú, természetben a ... alatt fekvő ingatlanra (a továbbiakban: Ingatlan) vonatkozó végrehajtási jog soron kívüli bejegyzésére. A felperes a foglalás és bejegyzés ellen végrehajtási kifogással élt. A NAV Fellebbviteli Igazgatósága a 2234526119 számú elsőfokú végzésével helybenhagyta a végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedést.
- [3] Alperes a 2397688499 számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú döntést. Rögzítette, hogy a követelés a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. tv. (a továbbiakban: Díj.tv.) 52.§ (1) bekezdése szerint minősül adók módjára behajtandó köztartozásnak.
- [4] A fellebbezésre tekintettel megállapította, hogy a tartozás nem haladja meg az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. tv. (a továbbiakban: Avt.) 52.§ (1) bekezdése szerinti 500.000 forintos értékhatárt, de az Ingatlan az elsőfokú adóhatóság által lefolytatott 2018. október 31-i helyszíni eljárás adatai szerint, melyek ellentmondanak a lakcímkártya adatoknak, nem szolgálja a felperes és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását.
- [5] Alaptalannak értékelte a felperes tartozásösszegezésére vonatkozó előadását, mivel csupán a különböző jogosultak javára fennálló kötelezettségek nem számíthatóak össze. A felperes által hivatkozott Avt. 30.§ (2) bekezdés nem alkalmazható.
- [6] Kitért arra: a vagyon feltárás során az adóhatóság azt állapította meg, hogy a tartozás megtérülése egyéb végrehajtási cselekmények (ingófoglalás, jövedelem-letiltás, hatósági átutalási megbízás) foganatosítása nyomán, végrehajtás alá vonható vagyon hiányában nem lehetséges. A követelés behajtására az ingatlan végrehajtáson kívül nem maradt más lehetőség. Az Avt. 52.§ (4) bekezdés szerinti lefoglalás mellőzésére így nem volt módja az adóhatóságnak. Alaptalan a felperes azon hivatkozása, hogy az ingatlan jelzálogjoggal terhelt, melynek összege meghaladja az ingatlan forgalmi értékét, ezért az értékesítést követően nem lenne fedezet a hatósági követelésre.
- [7] Az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti fizetési kedvezmény iránti kérelem ténye a felperes esetében nem eredményezte a végrehajtás szünetelését, mivel a kérelmeket a törvényi 8 napos határidőn túl nyújtotta be.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság beszerezte a Budapest Főváros XII. Kerületének Hegyvidéki Önkormányzatától az Ingatlan értékbizonyítványát. Eszerint az ingatlan becsértéke beköltözhetően

110.880.000 forint, lakottan 77.600.000 forint.

- [9] Az Ingatlanon felperes szülei javára 69.283.000 forint kölcsön és járulécai erejéig jelzálogjog lett bejegyezve. Az Ingatlan a felperes bejelentett tartózkodási helye.

A kereseti kérelem és a védirat

- [10] A felperes az alperesi végzés bírósági felülvizsgálatát több okból kérte. Hivatkozott az ügyintézési határidő meghosszabbításának kiadmányozásban megnyilvánuló hibájára, arra, hogy a tartozások nem számíthatóak össze, hogy az ingatlan a felperes által lakott, hogy alperes a jelzálogjogra tekintettel jogszabálysértően nem mellőzte az ingatlan lefoglalását, a végrehajtási jog bejegyzését, a fizetési kedvezmény iránti kérelmekre tekintettel a végrehajtási eljárás szünetelt. Sérült az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Air.) 3.§-a szerinti alapelv.
- [11] Alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét.
- [13] Elsődlegesen a felperes ügyintézési határidő meghosszabbításáról rendelkező végzés kiadmányozásra vonatkozó előadását vizsgálta. Megállapította, hogy az Avt. 26.§ (2) bekezdése ugyan nem rendelkezik külön a határidő hosszabbításáról, azonban az Air. 50.§ (2) bekezdése folytán volt erre lehetőség. A Fellebbviteli Igazgatóság volt a hatáskör gyakorlója, nevében és megbízásából pedig az főosztályvezető kiadmányozott. Az eljárás jogszerű volt.
- [14] A végrehajtás szünetelése kapcsán az elsőfokú bíróság kettős vizsgálatot végzett. Az iratok alapján rögzítette, hogy a felperes fizetési kedvezmény iránti kérelmei a díjtartozások esedékességéhez képest 8 napon túl érkeztek. Az adóhatóság a felperes mindhárom kérelmét elutasította. Az első 2018. március 26-ai kérelmet elutasító végzés 2018. szeptember 6. napján vált véglegessé, a végrehajtási jog bejegyzését csak ezt követően kezdeményezte az adóhatóság. Így a bejegyzés napján még az esetben sem szünetelt volna a végrehajtás, ha a fizetési kedvezmény iránti kérelmet a felperes határidőben nyújtotta volna be.
- [15] Az elsőfokú bíróság a szüneteléshez kapcsolódóan jogszabály értelmezést is végzett. Ennek során, hivatkozással az Alaptörvény 28. cikkére, a vonatkozó T/17782. számú törvényjavaslat indokolását vette figyelembe. Eszerint az Avt. célja pontosan az volt, hogy a megkeresésére folytatott végrehajtási eljárásokban ne kerüljön sor szünetelésre a fizetési kedvezmény iránti kérelem benyújtása miatt. Az alperes helyesen értelmezte az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontját, a felperes kérelmei 8 napon túl érkeztek, nem eredményezték a végrehajtási eljárás szünetelését.
- [16] A megkereséssel érintett egyes tartozási tételek összeszámíthatóságát az Avt. 52.§ (1) bekezdése nem zárja ki. A tartozás fogalmát az Avt. 7.§ (1) bekezdés 22. pontja határozza meg. Annak alapján az 500.000 forintos összeghatár szempontjából az adós azonos jogosultat megillető, eltérő időpontokban esedékes fizetési kötelezettségeit összeszámítva kell figyelembe venni. Alperes

jogszerűen számította össze a felperest azonos jogcímen terhelő, azonos jogosultat megillető tartozásokat.

- [17] Azt, hogy az Ingatlan nem minősíthető lakottnak, a 2018. október 31-én lefolytatott helyszíni eljárás jegyzőkönyve alapján az adóhatóság helytállóan állapította meg. Ekkor a végrehajtók ugyan csak kívülről vizsgálták meg az ingatlant, kívülről benézve szereztek tapasztalatokat, azok azonban a valóságnak megfelelően szerepelnek a jegyzőkönyvben, iratellenesség nem állapítható meg. A felvételeken a szobák üresek, bútorozatlanok, a fellelhető ingóságok inkább egy alkalmasszerűen ott tartózkodó személy tárgyai, nem szolgálnak életvitelszerű ott-tartózkodás bizonyítékául. A felperes az által csatolt hirdetés szerint az ingatlan évek óta üres, lakatlan. A felperes által bemutatott lakcímkártya valóban közhiteles nyilvántartás alapján kiállított hatósági igazolvány, de nem jelenti azt, hogy a tényleges ott-lakás tényét a hatóságnak saját tapasztalatával szemben el kellene fogadni. A tényleges ott-lakás bizonyítására a postaládán szereplő név nem alkalmas, mint ahogy az sem, hogy a felperes az adott címen postai küldeményeket vesz át.
- [18] Az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes azon bizonyítási indítványát, amely egy másik végrehajtási eljárásban keletkezett megsemmisítő végzés beszerzésére irányult. A megsemmisítésre azért került sor, mert azon döntés indokolása szerint a felperes az Ingatlanban lakik. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint ezen döntés később keletkezett, mint a perbeli alperesi végzés, így nem releváns egy korábbi állapot megítélésére. Mellőzte az elsőfokú bíróság a felperesnek az Igmándi utca 28. szám alatti állandó lakcímén lefolytatott helyszíni eljárás jegyzőkönyvének beszerzését is. Az ott szerzett tapasztalatok nem szolgálhatnak ellenkező bizonyítékul az Ingatlan megtekintésekor látottaknak.
- [19] Alperes az Avt. 52.§ (4) bekezdését is megfelelően alkalmazta. Az Avt. a „mellőzheti” fordulat alkalmazásával érlelési jogkörbe utalta a lefoglalás, illetve értékesítés mellőzésére vonatkozó döntést. A mérlelés szempontjairól pedig az alperes számot adott. Alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes tartozásainak behajtása semmilyen más úton nem valószínűsíthető, az ingatlan végrehajtás az egyetlen forma, amelytől eredményes megtérülés várható.
- [20] Az Air. 3.§ szerinti alapelv sérelme sem következett be. A felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a 2018. október 13-i helyszíni eljárás jegyzőkönyvében valótlán megállapítások szerepelnének, s amennyiben igen, azokról az alperesnek tudomása lehetett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta. Álláspontja szerint a szünetelés, az összeszámítás, és azon keresztül a lakhatás céljára szolgáló ingatlanra vezetett végrehajtás kérdésében jogszabálysértő a jogerős ítélet.
- [22] Előadta, hogy az Avt. megkeresésre vonatkozó szabályai között szereplő 111.§ (1) bekezdése folytán egyértelmű, hogy ezekben az esetekben a végrehajtás szünetelésére az Avt. 16.§-ában foglaltak az irányadók. A törvényhely nem tartalmaz olyan diszkriminációt, hogy csak a nem megkereséssel érintett adósokra vonatkoznak. A jogalkotónak pontosan az volt a szándéka, hogy aki határidőn belül fizetési könnyítéssel szeretne élni, az ellen a kérelem elbírálásig ne folyjon végrehajtás. Nemcsak a végrehajtás kérőnek, hanem az adósoknak is vannak jogai. Az eljárásban nem érvényesült a szünetelés, ezzel sérült az Air. 3.§-a. Álláspontja szerint a 8 napon belül benyújtott fizetési

kedvezmény úgy eredményez szünetelést, hogy a végrehajtás a kérelem elbírálásaig meg sem kezdődhet, így lefoglalás és végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedésére sem kerülhet sor. Az adóhatóság először az Avt. 30.§ szerinti fizetési felszólítást bocsát ki az adósnak, amelyben fizetési határidőt jelöl meg, és ha ezt nem teljesíti az adós, vagy nem ad be 8 napon belül fizetési kedvezmény iránti kérelmet, kezdhető meg a végrehajtás. Egyébként a tartozások esedékességének időpontjában még nem volt folyamatban végrehajtási eljárás, így objektíve lehetetlen lett volna eleget tenni az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek. Indokolás nélkül hivatkozott az Air. 5.§ alapelvének megsértésére.

- [23] A tartozás összecszerűsége kapcsán előadta, hogy az Avt. 52.§ (1) bekezdés alkalmazása során nincs lehetőség az összeszámitásra. Megjelölte az Avt. értelmező rendelkezései közül a 7.§ (1) bekezdés 17. és 22. pontjait. A jogalkotói cél arra irányult, hogy a kis összegű tartozások esetén ne lehessen elvenni az adóstól a lakhatását szolgáló ingatlant. Az életvitelszerű ott lakást pedig bizonyította. Alperes nem is tehetett volna úgy megállapítást, hogy nem járt benn az Ingatlanban. A külső vizsgálat tényét az elsőfokú bíróság is rögzítette. A lakcímkártya viszont éppen azt igazolja, hogy az Ingatlan a felperes tartózkodási helye. A fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során az alperes elfogadta, hogy az Ingatlanban a felperes életvitelszerűen él. Ugyancsak a lakcímkártyára tekintettel került sor egy másik végrehajtási eljárásban a végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedés megsemmisítésére. Indokolatlanul mellőzte az elsőfokú bíróság az Igmándi utcai állandó lakóhelyen lefolytatott helyszíni eljárás jegyzőkönyvét. Hivatkozott az Avt. 30.§ (2) bekezdésére.
- [24] A felperes az alperesi ellenkérelemre, majd az erre vonatkozó észrevételre beadványokat nyújtott be, melyekben hangsúlyozta a felülvizsgálati kérelem lakhatás körében tett nyilatkozatait.
- [25] Alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta, mivel az valamennyi kérdésben megalapozott. A felperes észrevétele nyomán fenntartotta a lakhatás kérdésben előadottakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [27] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján, a szünetelés, az összeszámitás, és azon keresztül az ingatlan lakottságának kérdésében vizsgálta felül.
- [28] Az Air. 5.§-a szerint az adóhatóság köteles méltányosan eljárni, és ha a törvényben meghatározott feltételek fennállnak, az adótartozást mérsékli, illetve fizetési könnyítést engedélyez. Felperes felülvizsgálati kérelmében indokolás nélkül hivatkozott az Air. 5.§ alapelvének sérelmére, ennek hiányában a Kúria csak általánosságban állapíthatta meg, nem következett be az alapelv megsértése.
- [29] Az Avt. hatálya alatt folyó végrehajtások körébe tartoznak - egyebek mellett - azok amelyeket az ágazati szabályok alapján adók módjára behajtandónak minősülő köztartozásokra folytatnak le. Ezen esetekben a végrehajtás speciális szabályait az Avt. XII. fejezet 53. alcíme tartalmazza. A 104.§ szerint a végrehajtása során az I-XI. fejezet rendelkezéseit a jelen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

- [30] Az Avt. 53. alcímébe tartozó 111.§ (1) bekezdés értelmében a végrehajtás szünetelésére a 16.§-ban foglaltak az irányadóak. A 16.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a végrehajtási eljárás szünetel a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig, ha az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtotta be.
- [31] A végrehajtás szünetelésének eredményeként, ha a szünetelés törvényben meghatározott oka bekövetkezik, az ok fennállásáig az adóssal szemben végrehajtás nem kezdeményezhető, a már megindított végrehajtási eljárásban pedig a soron következő végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. Az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pont alkalmazásával a szünetelés azt eredményezi, hogy a kérelem beérkezésének időpontjától attól függetlenül nem foganatosítható a végrehajtás, hogy a kérelem végleges elbírálása majdan milyen eredménnyel zárul. A 2017. december 31. napjáig hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. szintén ismerte a végrehajtási eljárás fizetési kedvezmény előterjesztésén alapuló szünetelését. A szabályozás korlátozást csak annyiban tartalmazott eredetileg a 160.§ (3) bekezdésében, végül a 160.§ (5) bekezdés a) pontjában, hogy nem eredményezett szünetelést a kérelem benyújtása, ha az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal már elbírálta. A szabályozási koncepció szerint nem lett volna helyes, ha az Art. maga kínált volna lehetőséget azok számára, akik fizetési kötelezettségük teljesítése helyett - visszaélve a törvénynek a szünetelésre vonatkozó rendelkezésével - csak azért nyújthatnának be újabb és újabb kérelmet, hogy a végrehajtási eljárást örökösen a szünetelés állapotában tarthassák.
- [32] Az Avt. az önkéntes jogkövetés irányába elmozdulva viszi tovább a kérelem benyújtásához rendelt szünetelés intézményét. A megkeresésen alapuló végrehajtásoknál a szoros határidővel a fizetési kedvezmény iránti kérelmek benyújtására az eljárások megelőző szakaszait, a végrehajtás elrendelése előtti időszakokat célozza meg, elkerülendő a végrehajtási eljárás elhúzódását. A felperes alappal hivatkozott arra, hogy az Art. szerinti 8 napos szabályozás ténylegesen az adótartozások tekintetében benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek esetében érvényesülhet. A megkeresésre folytatott végrehajtások esetében azonban a hatályos szabályozás szerint nem jogalkotói cél, hogy a korábbi önkéntes teljesítés elmaradása esetén, a végrehajtás elrendelését követően ismételten a végrehajtási eljárás elhúzódását eredményező szabályozás megalkotása.
- [33] Az Avt. egyértelműen rendelkezik a kedvezményt biztosító határidőről, azt kétséget kizáróan a „tartozás esedékességétől”, és nem a megkeresésének az adóhatósághoz való érkezésétől, vagy más, az Avt. hatálya alá tartozó időponttól kell számítani. Az általános szabályok között elhelyezkedő Avt. 30.§ (1) bekezdés - Az adóhatóság a tartozás megfizetésére az adóst felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén, továbbá ha a felhívás alkalmazása a körülmények alapján célszerűtlen, a végrehajtást megindítja. - a perbeli esetben kötelezően nem alkalmazandó, a szabály az adóhatóság mérlegelésén alapul.
- [34] Az elsőfokú bíróság ténybelileg helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem terjesztett elő a tartozások esedékességéhez képest 8 napos határidőn belül fizetési kedvezmény iránti kérelmet, így az nem volt alkalmas az adók módjára behajtandó köztartozás esetén a végrehajtási eljárás szünetelésének az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló előidézésére. A Kúria az elsőfokú bíróságnak a törvényi indokoláson alapuló jogértelmezését figyelembe véve, áttekintve a szünetelés szabályozásának történetét, az Alaptörvény 28. cikk alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy az Avt. szabályozási módszere a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgál. A Kúria ezért nem látta megállapíthatónak a felperes által hivatkozott diszkriminációt. Az elsőfokú bíróság érdemben megalapozottan tekintett el az Avt. 16.§ (1)

bekezdés a) pontjának alkalmazásától, és így helytállóan állapíthatta meg, hogy alperes jogszabályoknak megfelelő eljárása nem sértette meg az Air. 3.§-át. Ezen alapelv szerint az adóhatóság minden ügyben jóhiszeműen, megkülönböztetés nélkül, a jogszabályoknak megfelelően köteles eljárni és intézkedni.

- [35] A felperes összecszerúséget érintő előadásai kapcsán irányadó az Avt. 52.§ (1) bekezdése, amelynek értelmében nincs helye ingatlan-végrehajtásnak a természetes személy és az egyéni vállalkozó adós, valamint a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlan esetén, ha a tartozás összege az 500 ezer forintot nem haladja meg.
- [36] Az Avt. 7.§ (1) 17. pontja szerint nettó tartozás: a tartozások összegének az adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével csökkentett összege, amelynek számítása során túlfizetésként nem vehető figyelembe a letétként nyilvántartott összeg. A 22. pont alapján tartozás: az esedékesség időpontjáig meg nem fizetett adó, vám, az általános közigazgatási rendtartás alapján végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség, adók módjára behajtandó köztartozás, valamint a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás.
- [37] A felperes esetében a végrehajtásra átadott fizetési kötelezettségben testesült meg a tartozás. Miként az elsőfokú bíróság megjelölte, az adós azonos jogosultat megillető, eltérő időpontokban esedékes fizetési kötelezettségeiről van szó. A végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség nem bontható szét az eredeti jogcímek szerint, azt a tartozások összeszámításával kell meghatározni.
- [38] Felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Avt. 30.§ (2) bekezdésére, mely szerint az állami adó- és vámhatóság 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében fizetési felhívást küld, további végrehajtási cselekményt - kivéve az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés, a fiatalkorúval szemben kiszabott pénzbüntetés, a jogi személlyel szemben büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság és a pénzösszegben kifejezett vagyoneklobzás tekintetében - nem foganatosít. Az adók módjára behajtandó köztartozások esetében azonban az Avt. ezen rendelkezésének alkalmazását a 106.§ (8) bekezdése kifejezetten kizárja.
- [39] A perbeli esetben a tartozás összege 500.000 forint alatt van, ezért az Ingatlanra nincs helye ingatlan-végrehajtásnak, ha a felperes lakhatását közvetlenül szolgálja. Az Avt. nem tartalmazza a „lakhatást közvetlenül szolgálja” fordulat meghatározását, azt a Kúria értékelése szerint az „életvitelszerű lakhatás”-ra tekintettel kell tartalommal kitölteni.
- [40] Az „életvitelszerű lakhatás” a 38/2012.(XI.14.) AB határozat [58] pontja szerint határozatlan fogalom. A Kúria Pfv.VI.21.687/2012/5.számú ítéletéből is az a következtetés vonható le, hogy az „életvitelszerű lakhatás” nem egzakt terminus. A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.III.23.068/2000/10. számú ítéletében azt fogalmazta meg, hogy az életvitelszerű ott-lakás azt jelenti, hogy az érintettnek ez a lakás az otthona, máshol nincs olyan lakása, amelyet ténylegesen, rendeltetésszerűen használ.
- [41] A fogalmat minden jogágban alkalmazzák, és a döntések áttekintése alapján az állapítható meg, hogy a tartalommal való kitöltésére minden jogágban bizonyítási eljárást kell lefolytatni. A bizonyítási eljárás szabad, egyetlen bizonyíték sem tekinthető kizárólagosnak, az azonban irányadó, hogy a bizonyítéknak a tényleges állapot igazolására kell vonatkozni. Ebből következően, mint azt a Kúria Pfv.VI.21.580/2018/5. számú ítéletének [12] pontja is kifejtette, az életvitelszerű lakóhely igazolására a lakcím kártya nem alkalmas. A megállapítással a Kúria jelen tanácsa is egyetért, mivel a lakcímkártya jognyilatkozaton alapuló nyilvántartási adat, nem fedí le szükségszerűen tényleges

lakhatást. Emiatt nem alkalmasak az Ingatlanban való ott-lakás tényének igazolására a perbelitől eltérő adóhatósági eljárásokban hozott, kizárólag a lakcímkártyára alapított határozatok, illetve végzések.

- [42] Az adott ingatlanban való az életvitelszerű ott-lakást nem igazolja az a körülmény sem, hogy az érintett személy más címen, vagy címeken nem lakik életvitelszerűen. Az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a felperes erre alapított, iratok beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványait. Ugyancsak alkatlan a tényleges, rendeltetésszerű használat bizonyítására az a felperesi hivatkozás, hogy az Ingatlant postai küldemények átvételéhez használta: a postai küldemények átvételének nem a tényleges ott-lakás, hanem a megfelelő lakcímkártya a feltétele.
- [43] A postai küldemények átvételét akkor nem lehet kirekeszteni a bizonyítékok sorából, ha emellett vannak más, az életvitelszerű ott-lakást igazoló bizonyítékok. Ilyenek pl. ha az ingatlanban valósul meg a főzés, étkezés, mosás, tisztálkodás, alvás, személyes tárgyak tárolása, közüzemi szolgáltatások igénybevétele.
- [44] Az ingatlanból a közüzemi szolgáltatásokat kikötötték. A 2018. október 31-i helyszíni eljárás során az Ingatlanról kívülről befelé fényképezve készült felvételek szerint az ingatlanban nincsenek meg az életvitelszerű ott-lakáshoz szükséges tárgyi feltételek, nincsenek nyomai a napi életvitelnek. A bizonyítékokat az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte, ítéletének meghozatala során a Kp. 84.§ (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346.§ (3)-(7) bekezdései szerint járt el, következtetései felülmérlegelésére a Kúria nem látott lehetőséget. A jogerős ítélet által nem sérült az Avt. 52.§ (1) bekezdése, a perbeli 500.000 forint alatti tartozás esetén is volt helye az Ingatlanra végrehajtási cselekmény foganatosításának.
- [45] A felülvizsgálati kérelem egyik elemében sem volt megalapozott, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [46] *Az adók módjára behajtandó köztartozások végrehajtása során a végrehajtási eljárás elrendelését követően, a 8 napos határidőn túl benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem nem idézi elő a végrehajtási eljárás szünetelését.*
- [47] *Az adós azonos jogosultat megillető fizetési kötelezettségeit össze kell számítani.*
- [48] *A végrehajtással érintett ingatlannak a lakhatást közvetlenül szolgáló jellege ténykérdés, az eset összes körülménye alapján vizsgálendő.*

Záró rész

- [49] A Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. Pernyertes alperes ennek eleget tett, ezért a Kúria a Pp. 82.§-ának megfelelően döntött a perköltség viseléséről.
- [50] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztes felperest személyes illetékmentességére tekintettel a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§

(6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

- [51] Tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, a Kp. 120.§ (5) bekezdése pedig kizárja a bizonyítást, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 114.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. február 13.

dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró